193

Incipit sext⁹ tra.

Illegiſmoꝝ ali⁹ eſt ꝺ-
mõſtratiuus alius di
aleticus alius ſophi/
ſticus ſiue litigioſus.

Iſte eſt ſeptimus tracta/
tus in ordine artis logi/
calis ⁊ ſextus iuxta traditões pe. hy. In q̃ pe/
trus hyſpanus poſtq̄ȝ in p̄cedẽti determiauit
de locis dyaleticis qui ſunt v̄i loci ꝑ quos con
firmãtur argũmẽtatões dyaletice q̃ ſunt v̄e ar/
gumẽtatões. In iſto vult determinare de locis
ſophiſticis qui nõ veri loci ſed ſolũ apparẽtes
ꝑ quos ꝯfirmari videnť argumẽtatões ſophi
ſtice q̃ nõ ſunt vere ſed ſolũ apparẽtes vt ſit ꝓ
portio loci ad argumentũ. Et pt diuidi ĩ du/
as ꝑtes principales. q2 primo p̄mittit autor q̃
dam preambula q̃ valent ad ſciam huius tra/
ctatus. Et ſcd̃o aggrediť principale ꝓpoſitũ
tractãdo de fallatys. ſcd̃a ꝑs ibi fallatia ẽ ydo
neitas. Circa primã partẽ duo facit primo p̄/
mittit quandã diuiſionẽ ſillogiſmoꝝ q̃ valet
ad ꝓpoſitũ. ſcd̃o ꝓſequitur mẽbra diuidẽtia
ibi demonſtratiuus ſyllogiſmus eſt. Primo
igitur p̄mittit diuiſionẽ ſyllogiſmoꝝ q̃ talis ẽ
Syllogiſmoꝝ alius demonſtrati⁹ alius dya/
leticus alius ſophiſticus ſiue litigioſus quod
idem eſt.

Circa initiũ iſtius tractatus mouetur
quedã queſtio. Utrũ de elenco ſophi/
ſtico ſit vera ſcia ab alijs diſtincta.

Et videť primo ꝙ non q2 de nõ ente nõ eſt ſcia
ſed elenchus ſophiſticus eſt nõ ens g̃ de elẽcho
ſophiſtico nõ eſt ſcia. Maior ẽ areſto. primo
poſterioꝝ. Minor ꝓbať ꝑ areſtotelẽ recõmen
dantẽ platonẽ in hoc ꝙ ſyllogiſmũ ſophiſticũ
poſuit ſub nõ ente. Scd̃o veꝝ ⁊ apparẽs di/
ſtinguuntur ſed ſcia exiſtens de elencho ſophi/
ſtico eſt apparens. g̃ nõ eſt v̄a ſcia. Minor ꝓ/
batur ꝑ ph̄m in primo elenchoꝝ dicentem ſo
phiſta eſt copioſus ab apparẽte ſapia ⁊ nõ exi/
ſtente. Tertio ſcia eſt de ſola cõcluſione ſed elẽ/
chus ſophiſticus nõ eſt cõcluſio g̃ non eſt de eo
ſcia. Maior pȝ ꝑ ph̄m primo poſterioꝝ dicẽ
tem ſcia ẽ habitus cõcluſionis ꝑ demõſtratio/
nem acquiſitus. Quarto de ente ꝑ accñs non
eſt ſcia elenchus ſophiſticus eſt ens ꝑ accidẽs
g̃ de eo nõ eſt ſcia. ma. ꝓbať q2 ſcia eſt neceſſario
rum ſed ens ꝑ accñs nõ eſt neceſſariũ. Quinto
de falſo nõ eſt ſcia elenchus ſophiſticus eſt fal/
ſus g̃ de eo non eſt ſcia Ma. pȝ ꝑ ph̄m dicẽteȝ
ꝙ falſoꝝ nõ eſt ſcia. Sexto bene ſequiť ſophi/
ſta non eſt ſciens g̃ ſophi. non eſt ſcia ꝯña tenȝ
ꝑ locũ a ꝯiugatis Añs ꝓbať ꝑ ph̄m p2io elẽ
choꝝ ⁊ per ꝯmentatorem quarto methaphi.
In oppoſitũ eſt pe. hyſpanus in iſto
tractatu ⁊ primo elenchoꝝ ⁊ põiť iſte
diſcurſus ¶ Maior Ad quãlibet ſciẽ
tiam requirunť tria ſubiectũ dignitas
et paſſio ꝓpria ¶ Minor In hac ſunt
vera principia cauſa apparẽtie ⁊ cau
ſa defectus nũcupata ꝫm naturã ſbie/
cti. quod eſt elenchus ſophiſticus et
paſſionis ſibi ineſſe demõſtrabilis. igi
tur de elencho ſophiſtico eſt vera ſciẽ
tia vt docens ab alijs oĩbus diſtincta
ſed vt vtens fallax phĩa alijs imixta:
Maior eſt ph̄⁹ in fine primi poſterioꝝ Mi.
patebit in ꝓceſſu libri ponit enim pe. hyſpan⁹
circa quãlibet fallatiã duas cauſas vnã appa
rentie. q̃ facit credere de non ente ꝙ ſit ens ⁊ de
ente ꝙ ſit nõ ens ⁊ aliã nõ exiſtẽtie q̃ creditũ de
ſtruit additur etiã in ꝓpõe ꝫm naturã ſubiecti
⁊ paſſionis ſibi ineſſe demõſtrabilis q2 princi
pia ꝺbent corrñdere ſuo principiato. cũ igitur
elenchus ſophiſticus ſit ſyllogiſmus apparẽs
⁊ apparentẽ ꝯcluſionẽ ꝯcludẽs neceſſe ẽ vt ha
beat cauſas apparẽtie. hoc ẽ cauſas q̃ faciũt ip
ſum eſſe apparentẽ ſic in auricalco ſiue in litar/
girio appn̄tia auri nõ fac veꝝ aurum ſed facit
ipm̄ hrẽ appn̄tiã talis quale tñ ꝫm veritatem
non eſt. ita ſili modo eſt de ſyllogiſmo ſophiſti
co ſiue elencho. Uñ oñdere igiť ſciam de elen/
co ſophiſtico non eſt aliud q̄ȝ oñdere ſyllogiſ/
mum ſophiſticum eſſe ſophiſticũ ꝑ ſuas cau/
ſas ⁊ hoc ẽ neceſſariũ ⁊ vtiq̄ȝ ſcibile ſic̃ in na/
turalib⁹ oñdimus corpus mobile eſſe mobile
⁊ corruptibile ex ſuis principijs. Concluſio ſe
quitur ex p̄miſſis q2 traduntur nobis certi et
determinati mõi arguendi ſophiſtici q̃b⁹ habi
tus generatur ſtabilis ⁊ firmus habitus ad ꝺ
cipiendum contradictorẽ. Diciť notãter vt do
cens eſt ſcia q2 ſic accipiť in ſe in quantũ habet
tale ſubiectũ ⁊ corrñdentia principia ꝑ q̃ paſ/
ſio ſubiecto in eſſe demonſtratur ⁊ ꝑtib⁹ ſubie/
ctiuis. vt vtens vero ſic illa eadem ſcia ſic gẽi/
ta doctrinaliter eſt habitus quo opponẽs ſo/
phiſta impitũ rñdentem ꝑalogiſare ⁊ decipere
⁊ ad aliquã quiq̄ȝ metaꝝ reducẽ pt. Et ita iſta
pars logice hȝ duo. inuentiua ⁊ reſolutoria
Inuentiua medioꝝ apparentiũ ad finẽ ĩanis
glorie ſic̃ ars dyaletica medioꝝ veroꝝ ad ge/
nerandum opinionẽ. Reſolutoria vero argu
menti ſophiſtici in ſua principia que ſunt cau
ſa appn̄tie ⁊ cã defectus ſiue nõ exiſtentie. Un/
de nõ p̄t maiorem euidentiã ꝯcluſio ſyllogiſmi

cc

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG